

Tagasihoidlik tundeluksus vee piiril

Eelmise kümnendi lõpuaastail pani riik enampakkumisele mitmed ahvatlevad mereäärsed krundid, mis nõukogude ajal olid olnud piirivalve käsutuses. Üks sellistest asub Keila vallas, kus tondilossilikust piirivalvekordonist on saanud kodune eramu.

Tekst **Elen Luht** Fotod **Raul Mee, Arne Maasik**

ON SUVE ESIMENE JAHEDAM hommik, kui kohtume selle ühteageu tagasihoidliku ja uhke maja kiviklibusel sissesõiduteel arhitekti Armin Valteri ja sisearhitekti Ivi-Els Schneideriga. Loodetud on tõrjunud leitsaku, merevesi väreleb, lükates madalaid valgevahulisi laineid kalda poole.

Ainus võimalus elada merele nii lähedal kui siin on ehitada ümber maja, mis selle koha peal juba varem on seisnud, selgitab arhitekt Armin Valter. "Mis siin enne oli, jäi kõik alles, aga kasutasime lubatud kolmandiku juurdeehitusmahu ühe kuupmeetri täpsusega ära," lisab ta, osutades maja kujule, mis on üldjoontes jäänud samaks.

Krundil on olemasolevat loodust muudetud vähe, vaid maja ümber on rajatud muru ning veidi eemale ehitatud kaks vajalikku kuuri ning suveköök. Naljagal kombel ei leidu künklikul maastikul aias seespool ühtegi mustikat, kuigi aia tagant pargialalt võib neid õigel ajal peale sattudes korjata korvide kaupa.